

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **T. E.**, narozena dne XXX
státní příslušnost XXX
zastoupena Mgr. Pavolem Khelem, advokátem
sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu v řízení vedeném pod č. j. OAM-30989/ZM-2019,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele na území České republiky vedené pod sp. zn. OAM-30989/ZM-2019, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen do 1 měsíce od právní moci rozsudku zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 14 342 Kč, k rukám zástupce Mgr. Pavola Kehla, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se u Městského soudu v Praze domáhala svou žalobou ochrany proti nečinnosti správního orgánu.
2. V podané žalobě žalobkyně zrekapitulovala dosavadní průběh správního řízení, a sice že již dne 30. 5. 2019 podala žádost o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele dle § 42g odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. 7. 2019 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Řízení o

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

žádosti je vedeno pod sp. zn. OAM-30989/ZM-2019. Zákon o pobytu cizinců neupravuje pro řízení o žádosti žalobkyně žádnou speciální lhůtu. Žalobkyně proto odvozuje povinnost žalovaného správního orgánu vydat rozhodnutí v obecné 30-ti denní lhůtě upravené v § 71 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Tato lhůta již byla nepochybně překročena, když ode dne, kdy byla žádost řádně podána, uplynula doba 11 měsíců a žalovaný správní orgán nesplnil svou povinnost vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Žalobkyně podala u nadřízeného orgánu návrh na provedení opatření proti nečinnosti orgánu prvního stupně. Z usnesení ze dne 3. 4. 2020, č. j. MV-45378-3/SO-2020, které vydal nadřízený orgán, vyplývá, že v době nouzového stavu žalovaný nemůže být nečinný, s čímž žalobkyně nesouhlasí.

3. Předně - žalobkyně je přesvědčena, že žádným zákonným a ani podzákonným předpisem nebyla činnost žalovaného omezena ve smyslu rozhodování o žádostech, které byly podány na území České republiky. Navíc – právnímu zástupci žalobkyně je z jeho činnosti známo, že v mezidobí žalovaný správní orgán v obdobných případech vydal věcná rozhodnutí. Žalovaný správní orgán tedy nepostupuje v souladu se zásadou legitimního očekávání, neboť je-li v možnostech správního orgánu rozhodovat v jednom případě, není legitimní a spravedlivé, aby se v případě žalobkyně dovolával správní orgán současné epidemie COVID-19 a odůvodňoval tak nečinnost správního orgánu.
4. Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 15. 6. 2020 navrhl zamítnutí žaloby, neboť v daném případě nebyl a není nečinný. Ve správním řízení provádí další šetření a dokazování. V přípisu ze dne 4. 11. 2020 žalovaný sdělil soudu, že dne 13. 7. 2020 byla žalobkyni zaslána výzva k seznámení se se správním spisem, avšak žalobkyně se k tomuto úkonu nedostavila.
5. Zástupce žalobkyně ve sdělení doručeném soudu dne 20. 11. 2020 potvrdil, že mu byla doručena výzva k seznámení se se správním spisem dne 20. 7. 2020. Jedná se však o právo žalobkyně, nikoli povinnost a žalobkyně se rozhodla toto právo nevyužít. Trvá na podané žalobě, avšak s ohledem na současný stav, kdy nemá možnost legálního příjmu na území ČR, tuto opustila.
6. U jednání, které se konalo u soudu dne 27. 11. 2020, zástupce žalobkyně setrval na podané žalobě, žalovaný správní orgán se k jednání nedostavil. Před jednáním byla soudu doručena písemná omluva žalovaného s tím, že souhlasí, aby jednání proběhlo v jeho nepřítomnosti. Zástupce žalobkyně soudu sdělil, že mu rozhodnutí, jehož vydání se žalobkyně předmětnou žalobou domáhá, dosud doručeno nebylo.
7. Ze správního spisu soud ověřil, že dne 30. 5. 2019 podala žalobkyně žádost o vydání souhlasu se změnou zaměstnavatele, k níž byla žalobkyní doložena smlouva o budoucí pracovní smlouvě. Dne 28. 11. 2019 vydal žalovaný výzvu k odstranění vad žádosti. Dne 2. 12. 2019 byla žalovanému doručena žádost o nahlédnutí do spisu, což bylo zástupci žalobkyně umožněno dne 18. 12. 2019. Přípisem ze dne 8. 1. 2020 požádala žalobkyně o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti. Dne 23. 1. 2020 byly žalovanému doručeny doklady k podané žádosti a to bakalářský diplom s úředním překladem do českého jazyka a dodatek k diplomu bakaláře s úředním překladem do českého jazyka. Dne 6. 3. 2020 podala žalobkyně návrh na provedení opatření proti nečinnosti orgánu prvního stupně ve smyslu § 80 odst. 1 správního řádu. Usnesením ze dne 3. 4. 2020, č. j. MV-45378-3/SO-2020 Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců nevyhověla návrhu žalobkyně na provedení opatření proti nečinnosti a to z důvodu vyhlášení nouzového stavu od 12. 3.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

2020, kdy dochází k omezení rozsahu cizinecké agendy. Přípisy ze dne 8. 6. 2020 se obrátil žalovaný na Úřad práce ČR – Krajskou pobočku pro hl. město a na Českou správu sociálního zabezpečení s žádostí o informace týkající se žadatelky.

8. Mezi účastníky je nesporné, že dne 20. 7. 2020 byla zástupci žalobkyně doručena výzva k seznámení se se správním spisem, na kterou žalobkyně nereagovala. Z předloženého správního spisu žádný další úkon žalovaného nevyplývá.
9. Městský soud v Praze shledal žalobu důvodnou a to z následujících důvodů:
10. Podle § 79 odst. 1 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
11. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
12. Rozhodující je v posuzované věci skutkový stav ke dni 27. 11. 2020 a ten je takový, že dosud nebylo vydáno žalobou požadované rozhodnutí. Zástupce žalobce při jednání výslovně uvedl, že mu dosud rozhodnutí ve věci nebylo doručeno.
13. Při posuzování, zda je v konkrétním případě správní orgán nečinný, je nutno vycházet z úpravy správního řádu. Ten vyslovuje v ustanovení § 71 odst. 1 základní požadavek, aby rozhodnutí bylo vydáno bez zbytečného odkladu. Pokud to není možné, § 71 odst. 3 správního řádu stanoví pro vydání rozhodnutí lhůtu 30 dní (od zahájení řízení); z povahy věci tedy není nutně vyloučeno, aby správní orgán byl nečinný ještě i před uplynutím této lhůty (pokud mu nic nebránilo rozhodnout bezodkladně, tedy v intencích § 71 odst. 1 správního řádu). Za situace, kdy v těchto lhůtách není rozhodnutí vydáno, je správní orgán již bez dalšího nečinný; výjimku představují pouze případy uvedené v § 71 odst. 3 pod písm. a) a b) správního řádu, kdy se lhůta prodlužuje o maximálně dalších 30 dní [písm. a)], nebo o lhůtu nutnou k provedení (taxativně vyjmenovaných) procesních úkonů [písm. b)]. Překročení těchto lhůt (lhostejno, zda lhůt „základních“ či lhůt prodloužených) je nutno vyložit jako nečinnost správního orgánu, nejde-li o případ, kdy je ještě před jejich uplynutím aktivována dozorová pravomoc nadřízeného správního orgánu, ve smyslu ustanovení § 80 správního řádu.
14. V posuzovaném případě nemá soud pochybnost, že žalovaný ve výše uvedených lhůtách nerozhodl a žalobkyně využila prostředek ochrany před nečinností správního orgánu ve smyslu § 80 správního řádu. Lze konstatovat, že Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců návrhu na vydání „Opatření proti nečinnosti“ nevyhověla a učinila tak s odvoláním na vyhlášení nouzového stavu. Nouzový stav však byl již dne 17. 5. 2020 ukončen a znovu byl vyhlášen od 5. 10. 2020. I když lze připustit, že správní orgán v mezidobí (téměř 5 měsíců) prováděl některé procesní úkony, přesto soud dospěl k závěru, že vzhledem k celkové době probíhajícího správního řízení, a vzhledem k jeho poslednímu výše uvedenému úkonu (výzva k seznámení se se správním spisem doručená zástupci žalobkyně dne 20. 7. 2020), z něhož je zřejmé, že nečinnosti jako objektivnímu stavu nebrání žalobkyně a žalovanému ve vydání žalobou požadovaného rozhodnutí žádná překážka (minimálně od konce července) nebrání, je žalovaný správní orgán nečinný a žaloba je důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

15. Z uvedených důvodů v souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně o udělení souhlasu se změnou zaměstnavatele na území České republiky do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
16. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodnil § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně, která byla ve věci úspěšná, má právo na náhradu nákladů řízení. Přiznaná náhrada nákladů řízení sestává ze soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a dále z nákladů na zastoupení advokátem, a to za tři úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, účast na jednání před soudem dne 18. 1. 2017 – § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“) po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 3 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, včetně DPH ve výši 21%.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. listopadu 2020

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.